

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/87/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219204225
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1219204225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. D., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/a, Bratislava, dieťa rodičov - matky: J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX/C, D., zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Ivanom Bojnom, so sídlom Polianky 7G, Bratislava, IČO: 30793106 a otca: X. K. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, toho času W. XXX/XX, D., zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Sčurym, so sídlom Mierova 1725, Čadca, IČO: 33916071, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a o zrušenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č. k. 49P/122/2019-367, zo dňa 16.10.2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutých výrokoch I., II., IV., V., VI., a IX. **p o t v r d z u j e**.
II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II, rozsudkom, zo dňa 16.10.2020, č. k. 49P/122/2019-367, vo výroku I. zveril maloleté dieťa O. D., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. II. Určil, že maloleté dieťa bude s výnimkou letných, veľkonočných, vianočných sviatkov v starostlivosti otca v nepárnom kalendárnom týždni od stredy od 12.30 hod. do pondelka párneho kalendárneho týždňa do 08.00 hod. a v párnom kalendárnom týždni vo štvrtok od 12.30 hod. do 19.00 hod., počas letných prázdnin každý kalendárny rok vždy od 01.07. od 09.00 hod. do 08.07. do 19.00 hod., od 15.07. od 09.00 hod. do 22.07. do 19.00 hod. a od 01.08. od 09.00 hod. do 15.08. do 19.00 hod., počas veľkonočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku v čase od štvrtka predchádzajúcemu Veľkonočnému piatku od 14.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 19.00 hod., počas vianočných prázdnin a sviatkov v párnom kalendárnom roku od 23.12. od 14.00 hod. do 26.12. do 19.00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku od 27.12. od 10.00 hod. do 02.01. nasledujúceho roka do 19.00 hod. V ostatnom čase bude maloleté dieťa v starostlivosti matky. Rozhodol, že miestom odovzdania a prevzatia maloletého dieťaťa počas úpravy starostlivosti v bežnom týždni je predškolské, resp. školské zariadenie, ktoré maloleté dieťa navštevuje, miestom odovzdania vo štvrtok v párnom kalendárnom týždni je bydlisko maloletého dieťaťa určené dohodou rodičov, TV., D. a počas sviatkov a prázdnin miesto bydliska maloletého dieťaťa určené dohodou rodičov - T. XX/C, D.. Určil, že ten z rodičov, ktorý má dieťa aktuálne v starostlivosti je povinný telefonicky kontaktovať druhého rodiča a umožniť mu kontakt maloletého dieťaťa s druhým rodičom, a to vždy v stredu o 19.30 hod. Každý z rodičov je povinný v lehote 5 dní od doručenia rozsudku oznámiť druhému rodičovi telefónne číslo, na ktoré je možné ho kontaktovať. III. Oboch rodičov oprávnil maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. IV. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej O. D., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 250 eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku v časti týkajúcej sa zverenia maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. V. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej O. D., nar.

XX.XX.XXXX výživným vo výške 350 eur mesačne za obdobie od 09.08.2019 do času právoplatnosti výroku rozsudku v časti týkajúcej sa zverenia maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti vždy do 20.dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc vykonateľnosťou rozsudku v časti bodu V.. VI. Zročné výživné na maloletú O. D., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 09.08.2019 do 31.10.2020 vo výške 2.612,48 eur zaviazal otca zaplatiť do 30 dní od vykonateľnosti rozsudku v časti bodu V.. VII. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. VIII. Vo zvyšnej časti návrh otca zamietol. IX. Počnúc právoplatnosťou rozsudku o zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Bratislava II, č. k. 49P/178/2018-64 zo dňa 06.12.2018 v spojení z uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/213/2019-105 zo dňa 15.07.2019. X. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 24 ods. 2, 4, § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, 6, § 75 ods. 1, 2, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, článku 18 Dohovoru o právach dieťaťa a § 335 ods. 3 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Návrh matky a návrh otca na úpravu práv a povinností rodičov k maloletej, ktorá je vo veku cca 5 a pol roka, pochádza z mimomanželského vzťahu svojich rodičov, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti vyhodnotil ako sčasti opodstatnený. Konštatoval, že otec navrhoval zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch, matka navrhovala zverenie do jej výlučnej starostlivosti a úpravu styku s otcom. Ak sa rodičia nevenovali pojmovému označeniu striedavá osobná starostlivosť a výlučná starostlivosť, dokázali sa vo vymedzení rozsahu starostlivosti priblížiť a až na malú odchýlku zhodnúť na tom, že otec by zabezpečoval starostlivosť o maloletú v nepárnom kalendárnom týždni od stredy do pondelka párneho kalendárneho týždňa (kedy by dieťa prespávalo z nedele na pondelok v Bratislave). Odlišný pohľad mali rodičia na párny kalendárny týždeň, kde matka navrhovala pobyt maloletej u otca vo štvrtok bez prespatia a otec navrhoval prespatie dcéry u neho zo štvrtka na piatok. V priebehu konania došlo medzi rodičmi k vyvrcholeniu ich vzájomnej animozity, podporovanej aj presadzujúcim sa správaním právnych zástupcov, a akákoľvek dohoda medzi rodičmi bola vylúčená. Pri rozhodovaní o zverení vzal do úvahy najmä naplnenie potrieb maloletej v rámci psychickej aj fyzickej oblasti tak, aby bol zabezpečený jej spokojný a bezpečný harmonický vývin. Vychádzal aj z postoja rodičov a ich vôle dohodnúť sa o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k spoločnej dcére. Nestotožnil sa s tvrdeniami otca, že matka maloletú nezákonne presťahovala bez jeho súhlasu, keď otec sám potvrdil, že bydlisko maloletej na T. akceptoval. Nesúhlasil s obvineniami otca vo vzťahu k bráneniu mu v styku s maloletou, pretože matka nemala záujem vylúčiť otca zo starostlivosti o dcéru, žiadala o rešpektovanie aktuálnych potrieb maloletej a snažila sa hľadať prieniky v predstavách ohľadom starostlivosti o ňu. Za vhodné považoval usmernenie kolízneho opatrovníka o empatickom prístupe k maloletej a rešpektovaní jej prežívania. Mal za to, že za situácie, kedy dieťa niekedy nie je "vo vyhovujúcej psychickej kondícii", nie je nutné pripisovať tento stav na vrub matke a hrubo ju napádať. Námietky otca, že je čas rozšíriť jeho styk s dcérou určený neodkladným opatrením zohľadnil, avšak nestotožnil sa s názorom o potrebe rozšírenia do režimu týždňovej striedavej osobnej starostlivosti. Pri rozhodovaní vychádzal z rozsahu rodičmi pôvodne dohodnutej starostlivosti o maloletú, podľa ktorej otec bude zabezpečovať starostlivosť v nepárnom kalendárnom týždni od stredy od 12.30 hod. do pondelka párneho kalendárneho týždňa do 08.00 hod. a v párnom kalendárnom týždni vo štvrtok od 12.30 hod. do 19.00 hod.. Návrhu matky na úpravu režimu starostlivosti o maloletú rozdielne do času, kým navštevuje materskú školu a do budúcnosti, momentom jej nástupu do školy, nevyhovelo poukazujúc na to, že pri rozhodovaní súd vychádza zo skutkových okolností existujúcich v čase rozhodnutia, keďže v prípade zmeny pomerov je možná zmena rozhodnutia. Pri rozdielnom postoji rodičov k párnemu kalendárnemu týždňu a voľbe prespávania dieťaťa zo štvrtka na piatok verzus úprave kontaktu otca s maloletou bez prespatia, zohľadnil námietky matky, že maloletej režim styku podľa nastavenia neodkladného opatrenia veľmi nevyhovuje, čo potvrdil aj otec. Konštatoval, že maloletá si pri rodičoch prešla turbulentným obdobím a napriek snahám súdu, v správaní rodičov nič nenasvedčuje tomu, že ak títo razantne nezmenia svoj prístup, dôjde pre maloletú k výrazným zmenám. Považoval za dôležité zachovať dostatočný kontakt dieťaťa s oboma rodičmi, pričom maloletej nechcel príliš zasiahnuť do stabilného režimu. Určený rozsah starostlivosti o maloletú v dvojtyždňovom horizonte predstavuje pomer 5:9 v prospech matky, čo možno jednoznačne subsumovať pod nerovnomernú striedavú osobnú starostlivosť. Pri úprave režimu starostlivosti o maloletú počas veľkonočných a vianočných prázdnin prihliadol na zhodu rodičov a tieto prázdniny rozdelil rovnomerne pre každého z nich. Na argumenty matky k úprave počas letných prázdnin o tom, že maloletá má záujem zúčastniť sa tanečného tábora, neprihliadal, nakoľko nevzhliadol žiadny logický dôvod, prečo by obdobie voľnosti a dovolení nemohlo dieťa prežiť rovnomerne s oboma rodičmi. Výkon starostlivosti otca o maloletú v čase letných prázdnin upravil na každý kalendárny rok od 01.07. od 09.00 hod. do 08.07.

do 19.00 hod., od 15.07. od 09.00 hod. do 22.07. do 19.00 hod. a od 01.08. od 09.00 hod. do 15.08. do 19.00 hod. prihládajúc na to, ide obdobie väčšej voľnosti, bez každodenných povinností, v ktorom bude poskytnutý priestor pre rozvíjanie vzájomných vzťahov a väzieb dieťaťa s každým z rodičov. Miestom odovzdania a prevzatia maloletej počas úpravy starostlivosti v bežnom týždni určil predškolské, resp. školské zariadenie, ktoré maloletá navštevuje, miestom odovzdania vo štvrtok v párnom kalendárnom týždni a počas sviatkov a prázdnin určil bydlisko maloletej, na ktorom sa rodičia dohodli. Konštatoval, že obaja rodičia si vo vzájomnej zhode upravili aj zabezpečenie kontaktu dieťaťa s druhým rodičom s umožnením telefonického kontaktu vždy v stredu o 19.30 hod.. Apeloval na rodičov, aby vystúpili zo svojich egoistických postojov, boli viac tolerantní a uvedomili si, že aj druhý rodič to s dcérou myslí dobre, napriek tomu, že má iné prejavy a spôsoby. Zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti považoval za najlepšiu voľbu a v záujme dieťaťa, najmä kvôli zachovaniu plnohodnotného vzťahu dieťaťa k obojom rodičom aj po zrušení spoločnej domácnosti s prihladnutím na to, že v tomto prípade nebol problémom vo vzťahu dieťaťa k otcovi alebo matke. Rodičom dal do pozornosti, aby sa do budúcnosti pokúsili o spoluprácu a vytvorenie vzájomne sa rešpektujúceho prostredia, kedy sa otec nebude k matke správať neúctivo a s výsmechom ako predvádzal počas pojednávania a navzájom sa rodičia nebudú častovať žiadnymi invektívami. Oboch rodičov oprávnil maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, pretože obaja sú nositeľmi tohto práva s tým, že v bežných veciach môže každý z nich rozhodovať samostatne a v iných než bežných veciach sú rodičia povinní sa dohodnúť.

3. Pri rozhodovaní o výške výživného prihládajúc na rozsah vyživovacej povinnosti oboch rodičov podľa zásady úmernosti ich životnej úrovne, životnej úrovne dieťaťa a jeho práva podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a vychádzajúc z potrieb maloletého dieťaťa, z možností, schopností a majetkových pomerov rodičov. Uviedol, že pri určení výživného je vodiacou zásadou na strane povinného rodiča miera jeho schopnosti, možnosti a majetkových pomerov, pričom za schopnosti rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Tento treba pri posudzovaní ďalej modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú jeho reálne dosahovaný zárobok o subjektívnymi vlastnosťami podmienené možnosti (fyzická zdatnosť, vzdelanie, zdravotný stav, pracovné ponuky, časový priestor, prax, skúsenosti v odbore atď.). Zohľadnil aj pomer starostlivosti oboch rodičov, ktorý zverením maloletej do striedavej osobnej starostlivosti bude v dvojtýždňovom intervale 5:9 "v prospech matky". Výživné určil rozdielne za obdobie od podania návrhu matky do času právoplatnosti výroku o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti vo výške 350 eur mesačne a počnúc právoplatnosťou výroku o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti vo výške 250 eur mesačne prihládajúc na rozdielnu mieru starostlivosti rodičov o maloletú a iné skutkové okolnosti podmieňujúce určenie výživného. Výživné navrhované matkou považoval za nadhodnotenú a nezodpovedajúcu miere osobnej starostlivosti oboch rodičov a výživné navrhované otcom vo výške 150 eur vyhodnotil ako podhodnotenú a absolútne nezodpovedajúcu majetkovým pomerom otca. Mal preukázané, že obaja rodičia sú zamestnaní, príjem matky sa pohybuje v priemere okolo 1.600 eur netto (podľa výpisov z podnikateľského účtu v roku 2020 to bolo od 1.500 do 2.200 eur brutto - t.j. bez odpočítania nákladov, odvodov a dane), mesačný príjem otca činí 2.250 eur netto. Prihládol na skutočnosť, že matka v júni 2020 uzavrela manželstvo, má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére O. na ktorej výživu prispieva sumou 150 eur mesačne, otec nemá ďalšie maloleté dieťa. Vzal v úvahu, že obaja rodičia majú porovnateľné náklady na bývanie. Mal preukázané, že maloletá navštevuje predškolské zariadenie, okrem častejšej chorobnosti nemá iné zdravotné problémy, jej mesačné náklady matka vyčíslila sumou od 400 eur do 700 eur. Uzavrel, že za situácie, kedy sa otec bude podieľať na osobnej starostlivosti o maloleté dieťa v režime nerovnomernej striedavej osobnej starostlivosti (5:9), a výkone starostlivosti o maloletú jej bude poskytovať bývanie, stravu, zabezpečovať voľnočasové aktivity, je matkou navrhované výživné neprimerané. Pri určovaní bežných nákladov na bývanie prihládol iba na pomer nákladov matky vo výške 2/3 (v kalendárnom mesiaci zabezpečuje matka starostlivosť cca v 2/3 a otec v 1/3). Uviedol, že suma výživného určená počnúc právoplatnosťou striedavej osobnej starostlivosti vo výške 250 eur zohľadňuje tri faktory, a to v mesačnom horizonte rozdiel v rozsahu osobnej starostlivosti cca 10 dní v prospech matky, čomu zodpovedá suma cca 100 eur (pomerná časť nákladov na bývanie a stravu, kde súd zobral do úvahy aj skutočnosť, že matka v júni 2020 uzavrela manželstvo a na nákladoch na bývanie sa spolupodieľa aj manžel matky), časť nákladov na bežné poplatky pre dieťa v materskej škole, platba záujmového krúžku, občasné mimoriadne náklady vo výške cca 50 eur a zvyšná suma 100 eur predstavuje zohľadnenie rozdielnej životnej úrovne otca, ktorého príjem je cca o 600 eur vyšší a vzal v úvahu i ďalšiu vyživovaciu povinnosť matky. Sumu výživného určenú za prvé obdobie t.j. od podania návrhu od 09.08.2019 do času právoplatnosti rozsudku v časti zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti vo výške 350 eur mesačne, navýšil o sumu 100 eur s prihladnutím na inú mieru osobnej starostlivosti otca o maloletú

a priemerné náklady matky v danom období, ktoré boli vyššie. Poznamenal, že aj keby náklady na maloleté dieťa neboli vyššie, výživné za toto obdobie odôvodňujú aj majetkové pomery otca, ktorý má jedinú vyživovaciu povinnosť a nadštandardný príjem. Vyhodnotiac všetky skutkové okolnosti ako aj listinné dôkazy, vychádzajúc z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj zo zásady potenciality, prihliadajúc na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, počas trvania nerovnomernej striedavej osobnej starostlivosti a pri výrazne rozdielnom príjme rodičov považoval určené výživné vo výške 350 eur a 250 eur za absolútne primerané, odzrkadľujúce možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca ako finančne zdatnejšieho rodiča. Vo zvyšnej časti návrhy oboch rodičov zamietol. Zročné výživné na maloletú určil za obdobie od 09.08.2019 do 31.10.2020 vo výške 2.612,48 eur a ocovi uložil povinnosť toto zaplatiť do 30 dní od vykonateľnosti rozsudku v časti bodu V. výrokovej časti rozsudku. Zročné výživné ustálil nasledovne: 350 eur x 14 mesiacov + pomerná časť z výživného za mesiac august 2019 - t.j. od 09.08.2019 (350 eur / 31 dní x 23 dní), čo predstavuje sumu 4.900 eur + pomerná časť 259,67 eur. Zročné výživné za obdobie od podania návrhu do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom rozhodoval o úprave výkonu rodičovských práv a povinností vyčíslil sumou spolu 5.159,67 eur. Od tejto sumy odpočítal sumy vyčíslené otcom doposiaľ platené v celkovej výške 2.547,19 eur. Uvedená suma pozostáva zo sumy 1.190 eur ako platby výživného. Otec navrhoval započítať tieto platby vo výške 1.290 eur, súd však platbu 100 eur zaplatenú mimo obdobia, za ktoré určoval výživné, nezohľadnil v odpočítaní od zročného výživného. Ďalej otcovi započítal platby 744,55 eur (úhrada školného), 312,64 eur (za stravu v materskej škole) a 300 eur (školský príspevok). Matka zápočet platieb odsúhlasila. Od zročného výživného neodpočítaval otcom navrhované platby na poisťku dieťaťa vo výške 153,55 eur, na sporenie pre maloletú vo výške 1.240 eur a sumu 167,08 eur za platbu liekov pre dieťa. Vo vzťahu k otcom platenej poisťke bez súhlasu matky, poukázal na to, že v prípade poistného plnenia toto bude poukázané priamo otcovi (čo uviedol sám otec) a nemožno hovoriť o platbe výživného, ktoré by malo byť odpočítané z výživného. V prípade sporenia pre maloletú, mal za zrejmé, že ide o sporiaci účet, ktorý maloletej založil otec, ktorý je jediným disponentom s uvedeným účtom (uvedenú skutočnosť rovnako ako pri platbe poisťky potvrdil sám otec), pričom tiež nejde o výživné. Poukázal na to, že otec ako disponent môže kedykoľvek sporiaci účet zrušiť a finančné prostriedky z neho vybrať. K platbám za lieky uviedol, že ak otec v priebehu viac ako roka zaplatil drobné platby za bežné lieky pre dieťa (v priemere cca 11 eur mesačne), čo ani riadne preukázal, nemožno hovoriť o platbách výživného. Pokiaľ ide o bežné náklady na maloletú na potraviny, lieky, darčeky a oblečenie v čase, keď je maloletá v starostlivosti otca poznamenal, že túto skutočnosť zohľadnil pri určení výšky výživného s tým, že ak by otec tieto veci nezabezpečoval, vznikli by dôvody pre určenie vyššieho výživného. Z uvedeného dôvodu bežné plnenia, ktoré otec vo vzťahu k dcére uskutočňuje počas výkonu jeho osobnej starostlivosti neodpočítal od zročného výživného. Vo zvyšnej časti návrhy oboch rodičov zamietol. Počnúc právoplatnosťou rozsudku vo výroku zverení v súlade s ust. § 355 CMP zrušil nariadené neodkladné opatrenie. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti výrokom rozsudku IV., V. a VI. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Navrhol určiť výživné na maloletú vo výške 150 eur aj na obdobie zročného výživného, pričom celkovú sumu zročného výživného žiadal určiť ako bežné výživné v sume 100 eur mesačne a 50 eur na tvorbu úspor na sporiaci účet maloletej zriadený oboma rodičmi s tým, že s úsporami budú disponovať obaja rodičia až po schválení súdom. Žiadal, aby mu súd umožnil zročné výživné splácať formou splátok po 100 eur mesačne spolu s bežným výživným. Alternatívne, ak by súd nevyhovel jeho odvolaciemu návrhu, navrhol uložiť povinnosť matke z výživného 250 eur mesačne vkladať sumu 100 eur na nový sporiaci účet maloletej. Uviedol, že voči výrokom I., II., III., VII., IX. a X. rozsudku sa vzdal práva podať odvolanie, pretože matka sa na pojednávaní dňa 21.10.2020 vzdala práva podať odvolanie voči všetkým výrokom rozsudku. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP. Namietal porušenie jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu, že matka necelý deň pred súdnym pojednávaním poslala prostredníctvom jej právneho zástupcu na súd e-mail, v ktorom ho očiernila ničím nepodloženými klamstvami. Neskoré odoslanie e-mailu vraj bolo zapríčinené technickými problémami, čo spôsobilo, že nedostal na pojednávaní priestor sa k tomu vyjadriť a tiež nemal možnosť predniesť záverečnú reč. Nesúhlasil so záverom súdu, že sa jednalo o spor o výživnom, pretože mal záujem najmä o rozšírenie styku s maloletou zmenou z tri a pol dňa na päť dní starostlivosti počas dvoch týždňov a aby mohol s maloletou tráviť najbližšie sviatky a prázdniny. Namietal, že súd nevzal do úvahy príjem matky z mimopracovných aktivít a skutočnosť, že matka žiadnym spôsobom nepreukázala výšku príjmu zo svojho podnikania. Vyslovil domnienku, že matkou doložené výdavky mohli byť fiktívne, keďže neboli zdokladované, pričom v tabuľke výdavkov vyhotovenej matkou nie sú uvedené mesiace november a december 2020, ale navyše sú pridané mesiace jún a júl 2019 vrátane

platieb za dovolenky v Chorvátsku a Egypte. Poukázal na to, že z predložených dokladov je zrejmé, že po odrátaní položiek na voľný čas, oblečenie, bývanie (vrátane hypotekárneho a spotrebného úveru a poistenia domácnosti), lieky, hračky, náušnice (tieto kúpil otec) a drogériu vyplýva, že náklady na maloletú predstavujú v priemere 165 eur mesačne. Z uvedeného dôvodu považoval určené výživné za neadekvátne, keďže suma 350 eur prevyšuje mesačné náklady na maloletú a nie je v prospech maloletej, ale v prospech matky. Namietal, že súd nezohľadnil, že matka takmer rok pred podaním návrhu žila v spoločnej domácnosti s terajším manželom, spoločne sa podieľali aj na všetkých výdavkoch maloletej, pričom do nákladov maloletej matka započítavala aj splátky hypotéky a úveru. Mal za to, že súd nezohľadnil, že čistý príjem matky a jej manžela je o 1.000 eur vyšší ako jeho príjem. Zároveň spochybnil príjem matky z dôvodu, že má aj iný príjem, vzhľadom na jej ďalší účet, je spoločníčkou Občianskeho združenia Fialový mak, s.r.o., z ktorej spoločnosti príjem nemusí zdaňovať, pričom matka dva mesiace pred pojednávaním dala toto občianske združenie do likvidácie. Nesúhlasil so závermi súdu, ktorý paušalizoval výšku výživného a nezohľadnil, že starostlivosť o maloletú rozdelil v pomere 2/3 a 1/3. Namietal nesprávny výpočet pomeru dní v starostlivosti každého z rodičov. Mal za to, že súd v rozpore s vykonaným dokazovaním vychádzal z príspevkov v škole a poplatky na mimoškolské aktivity maloletej stanovil sumou 50 eur mesačne, pričom tieto platil otec. Paušalizovaná suma 100 eur mesačne predstavujúca životnú úroveň otca neobstojí, nakoľko matka je vydatá, jej životná úroveň je vyššia pri dvoch príjmoch do domácnosti a majetkové pomery v jej domácnosti sú zjavne na vysokej úrovni. Uviedol, že súd prvej inštancie pri určení zročného výživného mal prihliadať len na preukázané náklady, pričom nezohľadnil, že maloletej zabezpečoval voľnočasové aktivity, oblečenie, lieky a uhradil úrazovú poisťku a sporenie, hoci sa jedná o bežné náklady. Namietal, že súd nebral do úvahy príspevky, ktoré poskytuje svojmu otcovi umiestnenému v DSS (nakoľko nemá postačujúci dôchodok, na príspevku sa podieľa aj jeho matka a sestra), avšak výživné platené matkou na jej staršiu dcéru vo výške 150 eur mesačne (dobrovoľne zvýšené) zohľadnil. Toto konanie matky považoval za účelové, pretože si ním umelo zvyšovala náklady. Nesúhlasil s názorom súdu, ktorý nezohľadnil ním hradené náklady na lieky maloletej, napriek tomu, že tieto platby realizoval vo výške 167 eur, lieky kupoval bez receptu len pre dieťa, bloky z nákupov si neodkladá. Zdôraznil, že maloletej platí poisťku od jej narodenia a do veku troch rokov platil všetky jej výdavky. Matka doposiaľ maloletej nezaložila ani úrazové poistenie, pričom ona je s manželom poistená v rámci jednej zmluvy, mesačná platba činí 132 eur, čo považuje za nadštandard. Nesúhlasil s názorom, že sporenie maloletej môže kedykoľvek zrušiť, pretože jeho zrušením by musel zaplatiť vysoký sankčný poplatok. Sporiaci účet maloletej nemieni rušiť, naďalej bude prispievať na tento účet. Popísal okolnosti ukončenia spolužitia rodičov a zabezpečenia starostlivosti o maloletú a domácnosť v čase ich spolužitia. Mal za to, že matka s ním zotrvala vo vzťahu len kvôli financiám. O maloletú sa staral od narodenia a matke počas tehotenstva zabezpečoval komplexnú starostlivosť o všetkých členov rodiny. Podľa tvrdenia otca, matka vyrobila svojim neuváženým podnikaním dlhy, žiadala ho, aby predal dom a vyplatil jej dlh, na čo nepristúpil. Matke požičal finančné prostriedky potrebné na kúpu výbavy k podnikaniu, na organizovanie festivalu, na kúpu technických prostriedkov, ktoré mu nevrátila. Tiež jej prispieval na splátky pôžičky od jej matky na kúpu pozemku a na účet jej pravidelne posielal 570 eur mesačne (posledný rok 370 eur) na chod domácnosti. Mal za to, že matka si niekoľko mesiacov hľadala prácu, avšak len formálne bez skutočného záujmu zamestnať sa v meste Bánovce nad Bebravou alebo v okolí, pričom po rozvode manželstva nadväzovala rôzne krátkodobé známosti. Uviedol, že matke predal byt za 1 eur (trhová cena bytu činila 35.000 eur) v Bánovciach s dohodou, že byt mu prepíše na neho za tú istú sumu. Po tom „ako matku poslal z domu preč“ a nesúhlasil s jej návrhom, že sa vráti do spoločnej domácnosti, mu žiadne peniaze ani spomínaný byt nevrátila, čím ho počas spolužitia pripravila o sumu 50.000 eur. Vo vzťahu ku zmene trvalého pobytu maloletej zdôraznil, že matka mu danú zmenu neoznámila, čím si nesplnila informačnú povinnosť. Súdu vytýkal, že pri určení výšky výživného nezohľadnil časť na tvorbu úspor a pokiaľ dospel k záveru o rozdielnej životnej úrovni rodičov, túto paušalizovanú sumu mohol vyčleniť na tvorbu úspor, pretože u maloletej je predpoklad štúdia na vysokej škole. Zotrval na návrhu psychiatricky vyšetriť matku znalcom, dôvodiac podozrením, že táto trpí duševnou poruchou, resp. chorobou prejavujúcou sa zmenou jej postojo (napr. privolanie policajnej hliadky matkou k rodinnému domu otca, pričom nehľadela na dcéru a možné následky). Uviedol, že matka sa formou sms komunikácie vyjadrila, že mu spraví peklo a obvinila ho paranoidnými predstavami. Matka mala kontaktovať prostredníctvom e-mailu známeho otca, ktorého opísala ako psychicky chorého a nebezpečného človeka pre spoločnosť, aby prestal ju aj dcéru prenasledovať a vyhľadávať, čo sa vôbec nedialo. Mal za to, že navrhované znalecké dokazovanie by ho uistilo, že nie je ohrozený duševný vývin maloletej. Podľa jeho mienky, matka vykazuje známky psychických porúch, ktoré si človek sám nepripúšťa. Psychickému vyšetreniu by sa nebránil ani on, ak by to protistrana požadovala. V závere uviedol, že s matkou uzavrel dohodu formou sms správ, nakoľko túto

dohodu poprela, zaslal svoje vyjadrenia spolu s dôkazmi Okresnému súdu Bratislava II. e-mailom dňa 21.9.2020, ktoré však súd v odôvodnení rozhodnutia nespomenul. Tiež nedostal priestor na vyjadrenie u vyšetrovateľa PZ SR, ktorý ho len telefonicky kontaktoval v čase podania trestného oznámenia matkou na neho a ktorému prízvukoval existenciu dohody rodičov formou sms správy s konkrétnym dátumom, čo je možné potvrdiť v zvukovom zázname.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., IV., V. VI. a IX. podala odvolanie matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Pre prípad, ak by odvolací súd dospel k záveru, že ďalšie dokazovanie vo veci nie je potrebné, navrhla maloletú zveriť do jej osobnej starostlivosti, určiť styk otca s maloletou na každý druhý týždeň s ukončením v nedeľu o 18.00 hod.. Alternatívne výrokom zabezpečiť, že maloletá bude z nedele na pondelok prespávať v Bratislave a súčasne upraviť povinnosť otca odovzdať maloletú v prípade neprítomnosti matky, napr. z pracovných dôvodov, jej manželovi, keďže otec takéto odovzdávanie odmieta. Zároveň žiadala upraviť výšku výživného, ktorú ponechala na úvahu súdu v zmysle namietaných skutočností, vrátane zohľadnenia tvorby úspor. V prípade, ak odvolací súd dospeje k názoru, že vykonanie ňou navrhovaných prípadne aj iných dôkazov by bolo pre riadne zistenie skutkového stavu nevyhnutné a presahuje rámec odvolacieho konania, žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP a § 62 CMP. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd prvej inštancie nesprávne interpretoval zákonnú normu upravujúcu striedavú osobnú starostlivosť, neskúmal relevantným spôsobom záujem maloletého dieťaťa, uspokojil sa len s protichodnými výpoveďami rodičov a nedostatočným zisťovaním skutkového stavu kolíznym opatrovníkom. Vyslovila názor, že dané rozhodnutie vzbudzuje dojem, že súd sa snažil určením striedavej osobnej starostlivosti vychovávať rodičov tak, aby začali spolu komunikovať, o čo sa aj matka pokúsila, avšak bezúspešne. Mala za to, že podmienky pre zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti neboli naplnené v dôsledku dlhodobých konfliktov medzi rodičmi spôsobovaných nevráživosťou otca voči nej, pričom v dôsledku nesúladu postojov rodičov býva maloletá často chorá (lekárska správa MUDr. Tamary Martinkovič). Namietala, že túto okolnosť súd nevzal do úvahy a nevyžiadal si ani správy od lekárky v zmysle jej návrhu. Uviedla, že maloletá je vystresovaná otcom, ktorý nepretržite slovne na matku útočí, spochybňuje ju pred maloletou, zámerne jej podsúva jeho subjektívne krivdy, ktoré jej maloletá po víkendoch s otcom opakuje, a musí sa zaoberať osočovaním otca voči matke. Nesúhlasila so striedavou starostlivosťou o maloletú poukazujúc na podmienky tejto formy starostlivosti a odbornú literatúru venujúcu sa danej tematike. Uviedla, že z vykonaného dokazovania a obsahu spisu je zrejmé ako rodičia odlišne riešia situácie, keď matka sa pokúša hľadať najlepší záujem dieťaťa a bola ochotná pristúpiť na viaceré navrhované kompromisy, napriek tomu, že otec ju neustále osočuje, očierňuje a vykresľuje ako psychicky chorú. Týmto správaním dáva otec maloletej signál, že mu nezáleží na dobrých vzťahoch rodičov spoločného dieťaťa. Otec v rozpore s uznesením súdu maloletú odvliekol v čase, kedy sa mala zdržovať u matky na víkend do Prus, kde má trvalý pobyt a maloletú jej odmietol vydať, napriek asistencii polície. Vyslovila presvedčenie, že vzťahy rodičov sú vážne narušené a konanie otca je opakom snáh o dohodu a nastavenie vzájomného rešpektu, pričom k naštartovaniu normálnej komunikácie nepomohli ani psychologické sedenia, ktoré navrhla. Nespochybnila vzájomný vzťah medzi otcom a maloletou, ktorá je však silnejšie neviazaná na matku, čo je dané historicky. Od narodenia stará o všetky záležitosti maloletej a zverením do jej starostlivosti nebude vystavená zbytočnému psychickému tlaku a napätá atmosféra sa uvoľní. Striedavá starostlivosť znamená základ pre jej budúce rozširovanie, s čím vzhľadom na osobnosť otca, nesúhlasí. Poukázala na to, že otec sa počas celého konania v rámci dôkazov nezamerával na preukazovanie vhodnosti striedavej starostlivosti a záujmu dieťaťa, ale ťažiskom jeho podaní boli peniaze. Zdôraznila, že o maloletú sa vzorne stará, s manželom jej vybavili štátnu materskú školu, kde je spokojná a šťastná, kúpili byt v Bratislave, poskytli jej stabilné zázemie, vlastnú izbu, ktorá bude spĺňať požiadavky na jej vývin s poukazom na blížiaci sa nástup na povinnú školskú dochádzku. Maloletá má vynikajúci vzťah s jej manželom, navštevuje súkromnú tanečnú školu dvakrát týždenne, zakúpili jej potrebné školské pomôcky a pomôcky na voľnočasové aktivity, dbajú na jej stabilný režim, venujú sa jej, trávajú spolu čas ako rodina. Otec dieťaťa sa s týmto nevie zmieriť a vyvoláva konflikty. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a ďalšie rozhodnutia súdov zaoberajúce sa striedavou starostlivosťou rodičov o maloleté dieťa a uznávajúce, že schopnosť rodičov dohodnúť sa, je predpokladom úspešného fungovania striedavej starostlivosti súdu. Dala do pozornosti, že pri neakceptovaní striedavej osobnej starostlivosti jedným z rodičov je nevyhnutné zohľadniť záujem dieťaťa, ktoré treba vypočúť, prípadne súdy štandardne nariaďujú aj znalecké dokazovanie. Otec s ňou nie je schopný komunikovať bez urážok a spoločne sa nedokážu zhodnúť ani na bežných veciach týkajúcich sa maloletej. Namietala, že súd neskúmal dôležité

fakty, akými sú dlhodobé spory medzi rodičmi, ktoré majú vplyv na maloletú a jej zdravotný a psychický stav, o čom informovala aj pediatrička na spoločnom stretnutí. Súd nevzal do úvahy, že otec každý druhý týždeň cestuje s maloletou do obce Prusy vzdalenej 150 km od Bratislavy, čo sa maloletej nepáči, nebaví ju to a je z toho unavená. Otec má zázemie v obci Prusy a v Bratislave sa nezdržiava nepretržite celý mesiac, nedokáže byť, v prípade nutnosti, matke oporou v otázke zabezpečenia starostlivosti o maloletú, napr. v čase akútneho ochorenia. Nemá v úmysle brániť otcovi v styku s maloletou a napriek správaniu otca súhlasila s rozšírením styku, no nepovažuje za vhodné zveriť maloletú do striedavej starostlivosti rodičov majúc za to, že daná forma starostlivosti je v tomto prípade kontraproduktívna a len prehĺbi konfliktné situácie. Poukázala na to, že ani snaha súdu v rámci Cohemskej praxe neviedla k dohode rodičov, ktorí sú v absolútnom nesúlade v otázke výchovy a starostlivosti o maloletú, ktorá má vytvorené podmienky u matky na plnohodnotný vývoj a adaptáciu v škole. Namietala, že súd ignoroval jej tvrdenia o problémoch s odovzdávaním maloletej, ktorá nechce chodiť k otcovi na dlhšie mimo svojho domova. Zisťovanie názoru maloletej považovala za tendenčné a jednostranné z dôvodu, že súd nevypočul maloletú osobne a uspokojil sa s jej výsluchom vykonaným kolíznym opatrovníkom v byte otca. Dala do pozornosti, že aj z predloženej správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že sám priznal, že s maloletou v byte matky nekomunikoval. Otázky kladené maloletej kolíznym opatrovníkom považovala za nezmyselné a vyslovila domnienku, že kolízny opatrovník pravdepodobne nemá skúsenosť s mentalitou, pamäťovými schopnosťami a rečovými prejavmi päťročného dieťaťa. Pripustila, že s maloletou sa rozprávala o návšteve kolízneho opatrovníka, pretože je neustále konfrontovaná jej neochotou ísť na dlhšie k otcovi. Na odporúčanie psychologičky maloletú nabáda k tomu, aby povedala svoje postoje a názory. Ak kolízny opatrovník vylučuje manipuláciu maloletej je rozporné, prečo zvyrazňuje odpoveď, ktorá sa manipulatívna zdá. Odmietla akúkoľvek manipuláciu maloletej z jej strany, preto navrhla aj výsluch jej manžela za účelom potvrdenia, že maloletú na styk s otcom pozitívne motivuje. Za súdom nepovšimnuté považovala vyjadrenie maloletej, že mama jej dovolí zostať s otcom dlhšie, ktorá odpoveď nasvedčuje tomu, že otcovi v styku nebráni a dokazuje nevhodnosť položených otázok, ktorých rozpor nebol odstránený ani vysvetlený. Uviedla, že v správe kolízneho opatrovníka absentuje záznam o tom, čo maloletá vyjadrila a ako sa vyjadrila v neprítomnosti otca, aké otázky jej boli kladené, čo vrhá na správu negatívne svetlo, keďže táto sa nejaví ako vyvážená a nestranná. Poukázala na to, že kolízny opatrovník sa uspokojil s výsluchom maloletej v domácnosti otca a matke nenavrhol iný termín výsluchu v záujme vyváženosti správy. Týmto postupom nebolo naplnené riadne zisťovanie záujmu maloletej, ktorý postup nevytkol kolíznemu opatrovníkovi ani súd. Poukázala na konštatovanie kolízneho opatrovníka, že striedavá osobná starostlivosť by mohla fungovať, avšak nevysvetlil, v čom vidí jej prínos pre maloletú, aké úvahy ho k takýmto záverom viedli a z akých skutočností vychádza, ktorú argumentáciu prevzal aj súd. Kolízny opatrovník nevyvinul snahu o preverenie skutočností tvrdených matkou, na rozdiel od dôrazu na preverenie skutočností tvrdených otcom. Namietala, že súd nezohľadnil a neskúmal silnú citovú väzbu maloletej k matke, pričom nariadenie striedavej osobnej starostlivosti je závažným zásahom, ktorý musí mať podklad v zmene pomerov, pričom od narodenia sa o maloletú starala práve matka. Súd nevysvetlil, v čom sa mali zásadným pomerom zmeniť pomery na strane maloletej. Poprela, že by pre maloletú bola prirodzeným prostredím domácnosť otca, v ktorej bola vypočutá. Vyslovila pochybnosti, že otec býva v prenajatom byte, dieťa sa tam zdržuje približne 4 mesiace a nemá tam vlastnú izbu. S poukazom na ust. 24 ods. 4 Zákona o rodine, je toho názoru, že v situácii ich rodiny nemôže byť striedavá osobná starostlivosť úspešná a poškodí maloletú, ktorá bude vystavovaná stresom z dlhého a ním neželaného odlúčenia od matky. Upriamila pozornosť na odlišné postoje rodičov k liečeniu dieťaťa, výchovným metódam, na ktoré súd neprihliadal. V takomto odlišnom prostredí by maloletá nemohla mať zabezpečený stabilný vývoj, bola by neustále presúvaná medzi dvomi odlišnými svetmi, hodnotami a postojmi. Otec v konaní svoje dôkazy nesmeroval k preukazovaniu vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti, túto len žiadal a argumentoval tým, že s ním maloletá chcela tráviť viac času, čo potvrdzuje fakt, že mu v konaní išlo o peniaze. Namietala, že nastavený rozsah starostlivosti rodičov o maloletú počas bežného roka a letných prázdnin nezodpovedá želaniu maloletej a jej skorému nástupu na povinnú školskú dochádzku, keď má mať zabezpečený stabilný režim s prenocovaním z nedele na pondelok v domácom prostredí v mieste trvalého pobytu, zabezpečenú rannú hygienu a prípravu na ďalší školský týždeň. Zotrvála na návrhu o ukončení styku v nedeľu o 18.00 hod. Z psychologického hľadiska považovala za vhodné, aby mala maloletá stabilne vybudovaný režim, pričom je potrebné si uvedomiť, že v utorok bude musieť so sebou zobrať z domu kompletne školské vybavenie na štyri vyučovacie dni. Skutočnosť, že otec jej po styku nevracia veci, vzbudzuje pochybnosti o fungovaní dieťaťa v školskom režime. Namietala, že súd nezohľadnil, že celá starostlivosť o maloletú, najmä v zimnom období, kedy bývala častejšie chorá, spočívala výlučne na jej pleciach. Uviedla, že súd nezohľadnil jej žiadosť, aby otec zabezpečil, že dieťa bude prespávať z nedele na pondelok v Bratislave

a nie v Prusoch, v dôsledku čoho by bolo nútené každý druhý pondelok cestovať 150 km v skorých ranných hodinách. Súd neprihliadal ani na to, že maloletá má sestru a rozdelenie leta na rovnaký pomer medzi rodičmi by sťažilo možnosť udržiavania riadneho kontaktu medzi súrodencami žijúcimi v rozličných mestách. Nastavený rozsah starostlivosti o maloletú počas letných prázdnin považovala za neprimeraný, keďže doposiaľ mal otec maloletú v lete počas 1,5 až dva týždne. Zhodnotila, že súd nesprávne a neúplne zistil skutkový stav tým, že sa nezaoberal oprávnenými námietkami matky ohľadne takto upraveného styku, nedostatočne zistil skutkový stav, o ktorý oprel svoje rozhodnutie. Určenú výšku výživného považovala za neprimerane nízku, pretože súd nesprávne ustálil rozdiel v príjmoch rodičov, nezohľadnil rozdiel v ich životnej úrovni a ani sumy, ktoré otec od 01.09.2020 v dôsledku nástupu maloletej na predškolskú dochádzku ušetril a nepremietol ich do výživného. Namietala, že súd nezohľadnil, že počas pandemického obdobia zabezpečovala osobnú starostlivosť o maloletú aj v čase, kedy mala táto byť inak v predškolskom zariadení, a vznikli jej dodatočné náklady, na ktorých sa otec nepodieľal, hoci ušetril na stravnom platenom predškolském zariadeniu. Nesúhlasila so záverom, že obaja rodičia sa podieľali na nákladoch na maloletú rovnako. Mala za to, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď napriek nadpriemerným zárobkovým pomerom otca a pri nízkom výživnom, ktoré určil, nepostupoval podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, a otcovi neurčil povinnosť prispievať na tvorbu úspor pre maloletú, hoci ide o jej odôvodnenú potrebu. Namietala, že súd s jej návrhom na tvorbu úspor nevysporiadal a nepostupoval v súlade s citovaným ustanovením zákona. Mala za to, že ňou navrhované výživné, vzhľadom na výšku príjmu otca, nemožno považovať za neprimerané. Je ochotná dohodnúť sa na výživnom vo výške 350 eur a akceptuje, ak časť výživného bude poukazovaná na úspory maloletej. Uviedla, že náklady otca nerozporovala s výnimkou výdavkov na sporenie. Bola pripravená náklady maloletej zdokladovať, čo však súd nepovažoval za potrebné, čím by preukázala, že platby za oblečenie a lieky hradila v prevažnej miere ona. Namietala, že súd nesprávne interpretoval, že zárobok otca je o cca 600 eur vyšší oproti nej. Jej daňový základ za rok 2019 činil 9.136,86 eur, čomu zodpovedá mesačný netto príjem 1.089 eur. V dôsledku koronakrízy v roku 2020 jej netto príjem činil 940 eur, pričom súd príjem otca zadefinoval 2.259,84 eur netto. Uviedla, že ak by súd ustálil určenú výšku výživného súdom prvej inštancie za správnu, navrhla prikázať určitú sumu hradíť maloletej na tvorbu úspor. Tento záver považovala za odôvodnený o to viac, že otec maloletej úspory doteraz tvorí. Upozornila, že otcovi klesli náklady na maloletú od 01.09.2020 o cca 140 eur, avšak súd počnúc dňom právoplatnosti rozsudku výživné znížil o 100 eur. Takýto postup považovala za rozporný s tým, že maloletá od septembra 2021 nastúpi na základnú školu, teda nastane u nej zmena pomerov odôvodňujúca zmenu výšky výživného a nutnosť podania nového návrhu, čím sa budú konflikty medzi rodičmi len prehľbovať. Za nesprávny považovala záver, že otec maloletej platil stravné od augusta 2019 do septembra 2020, vzhľadom na pobyt dieťaťa v domácom prostredí z dôvodu pandémie COVID-19. Namietala, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako dospel súd k záveru o dôvodnosti zníženia výživného o 100 eur (pomerná časť nákladov na stravu a ošatenie) a nezohľadnil jej náklady na oblečenie, ktorej maloletej zabezpečuje prevažne ona. Namietala, že súd určil nižšie výživné ako bol pripravený platiť otec a určil ho na spodnej hranici odporúčania kolízneho opatrovníka. Poznomenala, že výrok IX. rozsudku napadla len v súvislosti s napadnutím výroku I., ktorý sa viaže k zrušeniu neodkladného opatrenia o zverení dieťaťa do jej osobnej starostlivosti. Žiadala, aby odvolací súd vykonal ňou navrhnuté dôkazy, ktoré odmietol vykonať súd prvej inštancie, a to výsluch jej manžela, zaistenie správy alebo výsluch detskej lekárky maloletej. Keďže kolízny opatrovník neobhajoval práva maloletej navrhla, aby táto bola vypočutá za účasti detského psychológa alebo aby bolo nariadené vo veci znalecké dokazovanie, ktorým by sa zistili skutočné postoje maloletej a preverila by sa vhodnosť striedavej starostlivosti z pohľadu jej oprávneného záujmu.

6. Otec vo vyjadrení odvolaniu matky považoval tvrdenia matky za zavádzajúce. Dal do pozornosti, že pediatrička MUDr. Tamara Martinkovič sa síce vyjadrila, že maloletá môže mať niekedy vyvolané choroby z psychického stresu, ale nie vinou otca, ako sa to snažila prezentovať matka. Z jeho strany nie je voči matke žiadna nevrávnosť, je rád, že vzťah ukončili, pričom matka sa cez túto skutočnosť nevie preniesť. Poukázal na to, že situáciu riešili za pomoci psychologičky, ktorá na reakcie matky uviedla, že ak má záujem sa baviť len o výživnom a o starostlivosti nie, tak sedenia nemajú význam. Poprel, že by matku osočoval a vulgárne sa voči nej vyjadroval, s matkou komunikuje len ohľadom vecí týkajúcich sa maloletej. Matka ho neustále obviňuje, hoci nemá žiadne dôkazy a zneužíva pritom maloletú, aby dosiahla svoje záujmy. Poukázal na emailovú a sms komunikáciu rodičov, v ktorej ho matka neustále osočuje, spochybňuje a bežne nadáva pred maloletou na jeho rodinu. Matka nemá záujem o slušnú komunikáciu a nechce, aby sa o maloletú staral aj otec, čo vníma ako pomstu voči jeho osobe zo strany matky, maloletú manipuluje proti nemu. Za klamstvo označil výpoveď matky na

polícii dňa 25.6.2020, pri podaní ďalšieho trestného oznámenia na jeho osobu, a keďže jej podanie nebolo preukázané (bolo zavádzajúce), trestné oznámenie bolo zamietnuté. Matka dňa 03.12.2020, po vyhlásení rozsudku, znova porušila platné uznesenie Krajského súdu Bratislava a nevydala mu maloletú dôvodiac tým, že nechce k nemu ísť, že sa ho bojí. Matka mu prestala zdvíhať telefón a prostredníctvom sms správy ho vyzývala na porozumenie a normálnu komunikáciu. So žiadosťou o pomoc kontaktoval aj kolízneho opatrovníka, avšak matka naďalej ignorovala uznesenie súdu a dcéru mu vydala až na druhý deň ráno. Keďže uvedené sa nestalo prvýkrát, žiadal o striedavú osobnú starostlivosť na každý nepárny týždeň nepretržite od utorka do pondelka párneho týždňa, keďže matka nesúhlasila s pomerom dní 7:7. Na jeho návrhy v otázke zverenia aj výživného matka reagovala obmedzovala s jedinou podmienkou a to nadhodnoteným výživným. Poznamenal, že tiež vybavoval dcéru štátnu materskú školu. Vyjadril nespokojnosť s tým, že maloletá často užíva lieky, ktoré matka veľakrát vybavila len telefonicky cez vtedajšiu doktorku, jej kamarátku, v Bánovciach nad Bebravou bez návštevy lekárky. Zdôraznil, že nikdy neporušil predpísanú liečbu maloletej a ani personál materskej školy, ktorú maloletá navštevuje, nikdy nevyslovil, že by zdravotnú starostlivosť o maloletú zanedbával a do zariadenia by ju odovzdal chorú. Poprel, že by sa v Bratislave zdržiaval len sporadicky v čase jeho služieb, pretože tieto vykonával počas koronakrízy. Prácu vykonáva každý deň v priebehu pracovného týždňa a svoj pracovný čas si vie flexibilne zaradiť s ohľadom na potreby maloletej. Zdôraznil, že ako otec bol neutrálny, maloletej nepovedal o návšteve kolízneho opatrovníka, aby ju neovplyvnil a aby bola spontánna. Naopak maloletá bola ovplyvňovaná práve matkou, ktorá ju na rozhovor pripravovala ako vyplýva z obsahu pohovoru s maloletou. Je zjavné, že matka maloletú spovedala, ohľadom otázok kolízneho opatrovníka a jej odpovedí, nakoľko vo svojom vyjadrení na súde opísala rozhovor maloletej s kolíznym opatrovníkom. K námietkam matky, že maloletá nebola vypočutá v domácom prostredí uviedol, že maloletá má v jeho byte vlastnú izbu a sama uviedla, že v byte sa jej páči. Nepovažoval za dôvodné opakovať výsluch maloletej a týmto ju vystavovať stresovej situácii, pretože v prvom rade rodičia by sa mali dohodnúť. Zdôraznil, že kolízny opatrovník má dlhoročnú prax v tomto odbore, preto nerozumie, prečo matka takýmto dehonestujúcim spôsobom znevažuje jeho odbornú prácu. Ak má matka výhrady k tomu, že maloletá bola vypočutá v jeho byte, dal do pozornosti snahu kolízneho opatrovníka, vypočuť dieťa aj v byte matky. Z vykonaného pohovoru s maloletou vyplynulo, že má s oboma rodičmi pekný vzťah. Návrhom na striedavú starostlivosť k maloletemu dieťaťu nie je predmetom skúmania ako sa rodičia voči sebe správajú, ale ide o záujem dieťaťa a rodiča. Nerozumie dôvodom, prečo ho matka chce obmedziť v kontakte s maloletou, keď má vo vzťahu k maloletej rovnaké práva, s maloletou má pekný vzťah, má záujem, aby bola šťastná a prežila spokojné detstvo plné zážitkov s oboma rodičmi. Matka nerešpektuje, že maloletá chce tráviť voľný čas aj so svojim otcom. Odvolanie matka podala zámerne, pretože podal voči nej návrh na zaplatenie sumy 10.000 eur, ktoré mu nebola ochotná vrátiť. Keďže matka sa odvolania voči rozsudku vzdala, navrhol ho odmietnuť ako nedôvodné. K nesúhlasu matky s cestovaním maloletej poukázal na cestovanie matky s maloletou vo veku polroka, každý druhý týždeň denne z Nitry do Bánoviec nad Bebravou. Zotrvál na rozhodnutí o výkone starostlivosti o maloletú počas letných prázdnin, pretože inak si nevie naplánovať dovolenku s maloletou a tráviť s ňou čas, na ktorý sa teší. K príjmom matky uviedol, že na pojednávaní sama potvrdila, že má aj iné príjmy z organizovania rôznych akcií, moderovania, ktoré nepredložila. Nerozumie o akom poklese výživného matka hovorí, keďže doposiaľ nebolo výživné súdom stanovené a vyživovaciu povinnosť si dobrovoľne plnil. V ostatnom sa pridrižoval svojich tvrdení.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu označila tvrdenia otca o jej vzdaní sa práva podať odvolania proti rozsudku za nepravdivé, špekulatívne a účelové, pretože po pojednávaní sa obe strany vyjadrili, že podajú odvolanie. Ak by otec chcel dosiahnuť právoplatnosť rozsudku, mal ju možnosť kontaktovať s takýmto návrhom, avšak nemal záujem sa dohodnúť a odvolania sa odmietol vzdať. Napriek tomu, že súd vyhovel návrhu otca, bola pripravená sa vzdať odvolania voči rozsudku v záujme konečného usporiadania konfliktu, čo nasvedčuje aj tomu, že jej nešlo v spore o peniaze. Za absurdné považovala tvrdenia otca, že jeho záujmom bolo len rozšírenie kontaktu. Zdôraznila, že výdavky na maloletú preukázala, pričom práve otec odmietal dokladovať príjem a výdavky, a aj v odvolaní uviedol, že bloky nepovažoval za relevantné a neodkladal si ich. Otec sa ju snažil vykresliť v negatívnom svetle a vyvolať dojem, že si výdavky umelo navyšuje. Vyjadrila presvedčenie, že ak by súd považoval spôsob preukazovania nákladov za nejasný alebo nedostatočný, vyzval by ju na doplnenie. Zdôraznila, že náklady na maloletú a domácnosť riadne vyčíslená a súdu predložila vo vyhotovenej tabuľke. Uviedla, že súd pri rozhodovaní prihliadal aj na to, že jej manžel sa podieľal na výdavkoch pre maloletú. Poukázala na náklady otca spočívajúce v platbách za bývanie v byte a v obci Prusy, splátky hypotéky a spotrebného úveru. Poprela, že by mala príjmy

z Občianskeho združenia Fialkový mak, toto združenie nemalo príjmy, ktoré by podliehali zdaňovaniu, preto nebolo potrebné podávať daňové priznanie. Združenie nedala do likvidácie, o tomto rozhodlo valné zhromaždenie združenia, kde má rovnako jeden hlas ako každý iný člen. Združenie od jeho založenia v roku 2017 nemá žiadne príjmy a keďže dlhodobo nevyvíjalo žiadnu činnosť, bolo neekonomické udržiavať ho pri živote. Za absurdné označila tvrdenia, že reálne náklady na päťročné dieťa dosahujú 165 eur mesačne, o týchto nákladoch si vie súd z dostupných údajov urobiť obraz. K sporeniu a poisteniu maloletej zotrvala na svojich vyjadreniach. Skonštatovala, že otec neustále prednáša veci z minulosti nepatriace do tohto konania, čím len prehľbuje rodičovský konflikt, čo malo negatívny vplyv na maloletú. Je pre ňu nepochopiteľné, ako mohol súd zveriť maloletú do striedavej starostlivosti v situácii permanentnej nenávisť. Ozrejmila, že od odchodu zo spoločnej domácnosti počúvala len o osočovaní, zneužívaní súdov na dosiahnutie vlastných najmä finančných cieľov, bez akýchkoľvek dôkazov. K vyriešeniu danej situácie neprispeli ani sedenia u psychologičky Mgr. Tkáčovej v rámci interdisciplinárnej spolupráce, keď aj tam sa otec nedokázal preniesť cez minulosť a svoj subjektívny pocit krivdy, v dôsledku čoho ju neustále osočoval. Na vyrovnanie sa s minulosťou jej postačovalo, že každý má na veci svoj názor a jej jediným pránim bolo a je, aby ju otec sústavne nedehtonoval a mohli tak byť dobrými rodičmi ich spoločnej dcéry. K tvrdeniam otca ohľadom jej kontaktovania otcovho známeho S. K. uviedla, že v záujme ochrany svojej dcéry oslovila dotyčného pána emailom, v ktorom vyjadrila nesúhlas s jeho stretnutiami s maloletou. S uvedeným oboznámila kolízneho opatrovníka aj otca, ktorý svojím postojom ju opäť uistil v tom, že ich výchovné metódy sú diametrálne odlišné a vzájomné vzťahy sú na bode mrazu, že neexistuje ani najmenšia zhoda a len z princípu neprestane vyvolávať konflikty. Upozornila na situáciu, keď jej otec prednedávnom odmietol poskytnúť informácie o jeho zdravotnom stave, o pozitívnom teste na COVID-19 a v čase, keď čakal na výsledok PCR testu, si vzal maloletú k sebe. Zhodnotila, že otec umelo vyvolával konflikty pred maloletou, čo dokazuje napríklad aj incident, kedy odmietol odovzdať maloletú manželovi matky, napriek tomu, že chcela za ním ísť, manžel matky bol matkou na prevzatie dieťaťa splnomocnený a otec o tom, že matka nebude môcť prísť, vedel. Za potrebné považovala uviesť, že otec inicioval na Slovenskej advokátskej komore voči právnenému zástupcovi matky disciplinárne konanie z dôvodu, že právny zástupca vysvetlil na želanie matky niektoré skutočnosti v čase, keď sa matka snažila hľadať kompromisné riešenia. Mala za to, že toto zistenie podporilo jej názor, že otec nezniešol iný názor a veci riešil len konfliktnými spôsobmi. Upozornila, že otec napriek vykonateľnosti rozsudku vo výroku o výživnom neuhradil výživné určené súdom, čo tiež svedčí o nerešpektovaní nielen matky, ale aj súdov a právnych predpisov. V ostatnom sa pridržiavala svojich vyjadrení.

8. Matka vo vyjadrení zo dňa 20.01.2021 prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu poukázala na to, že vzhľadom na neustále protichodné vyjadrenia rodičov, sa otcovi vyjadrila, že maloletá by mala začať navštevovať detského psychológa, s čím otec nesúhlasil. Vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu uviedla, že v záujme maloletej preferuje radšej krátkodobé nepríjemné skúmanie, ktoré prispeje k poznaniu stavu veci, ako dlhotrvajúci život v rodičovskom konflikte. Vyslovila názor, že otec s vypočutím maloletej a návštevami u detského psychológa nesúhlasí z dôvodu obavy, že by sa jej tvrdenia preukázali ako objektívne pravdivé. Poukázala na správanie otca, ktorý jej odmietol uviesť informácie ohľadom dovolenky s maloletou (dátum odletu, hotel a pod. a mesto, v ktorom sa budú zdržiavať), odmietol prispievať na iné náklady maloletej (oblečenie, hračky, výlety z materskej školy), okrem polovice školného (cca 200 eur), opakovane robil problémy pri odovzdaní maloletej jej manželovi. Otcom popísané neodovzдание maloletej dňa 03.12.2020 označila za zavádzajúce. Maloletá je na ňu naviazaná, na styk sa pripravovala, ale pretože ju boleli d'asná, otca kontaktovala s tým, že dieťa odmieta ísť večer s otcem, keďže mali cestovať do obce Prusy. Maloletá sama otcovi do telefónu povedala, že chce zostať doma, čo otec nepočúval, pre dieťa prišiel a nasilu, napriek jej plaču, ju chcel odviezť. Následne kontaktovala kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol, aby matka otcovi poskytla náhradný termín stretnutia. Otec napriek jej žiadostiam, začal situáciu hrotiť, čo preukazuje jeho nedostatočnú empatiu k maloletej a racionálne správanie a schopnosť ústretovosti. Matka sa v celom konaní snažila na osobné invektívy otca nereagovať, čo bolo možné vidieť z celej komunikácie. Uviedla, že maloletá prirodzene požaduje, aby jej názory tlmočila matka, pretože je preň bezpečnejšie z psychologického hľadiska, že nemusí ísť do konfrontácie. Maloletá sama otcovi uviedla, že chce u neho prespať 3-4 dni a nemá záujem o cestovanie do Prus. Otec s maloletou prespal v Bratislava od 2.1. do 4.1.2021, z čoho mala veľkú radosť a žiadala od otca aj ďalší najbližší víkend, čo zamietol. Maloletá bola z toho smutná. Otec odmieta počúvať nielen matku, ale aj maloletú a pranie dieťaťa nerešpektuje. Ponuku o postaranie sa o maloletú v čase jej ochorenia otec vykreslil len ako polovičnú pravdu a zabudol, že maloletá počas jari 2021 mala inú lekárku v Bratislave, kde s ňou odmietol zostať. Vzhľadom na slabšiu imunitu maloletej voči

niektorým typom ochorení, dostupnosť na ponuku zdravotnej starostlivosti v mieste jej trvalého bydliska, odmietla. Ak by otec chcel pomôcť a bol ochotný zostať v Bratislave, umožnila by mu využiť OČR, aby sa mohol o dcéru starať. Uviedla, že nepovažuje prespávanie maloletej v manželskej posteli s otcom za vhodné. Poprela tvrdenia otca, ktorými ju sponchybuje, snaží sa vyvolať dojem, že je zlou matkou a neumožňovala mu styk s maloletou. K výživnému uviedla, že bude akceptovať akékoľvek rozhodnutie súdu, avšak vzhľadom na nadštandardné zárobkové pomery otca, považovala za primerané učiť otcovi výživné aj na tvorbu úspor. Mala za to, že výživné vo výške 250 eur je akceptovateľné aj pri zmene rozsahu styku, ktorý by sa viac približoval aj jej predstavám s ohľadom na záujem dieťaťa. V ostatnom zotrvala na argumentoch uvedených vo svojich predchádzajúcich podaniach.

9. Otec vo vyjadrení zo dňa 21.01.2021 prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu považoval vyjadrenia matky za rozporné a zavádzajúce. Pokiaľ matka poukazuje na to, že súd jeho návrhu vyhovel, uviedol, že žiadal o zverenie maloletej od utorka, a hľadal kompromis, pričom súd rozhodol inak. Matka celú vinu a nezmyselnosť sporu obracia proti nemu a nemá význam na jej argumenty reagovať. Ak matka tvrdí, že z občianskeho združenia nemá príjem zavádza, pretože v minulosti mu rozprávala o ziskoch z tohto združenia s dodatkom, že to nemusí zdaňovať. Poukázal na to, že matka súhlasí, aby časť zameškaného výživného bola určená na úspory, avšak odvolanie nepodala. Namietal, že súd nevykonal dôkazy vo vzťahu k zisťovaniu účtov matky. Zdôraznil, že po nadobudnutí výroku vykonateľnosti o zameškanom výživnom, toto zaplatil najskôr sumou 1.000 eur a následne druhou splátkou ho doplatil do sumy 2.612,48 eur (doložil doklad o platbách), pričom matka rozsudok nerešpektuje a neplní si časť o povinnosti telefonicky ho kontaktovať každú stredu. Uviedol, že školné vo výške 90 eur neustále hradil, pričom po nástupe maloletej do I. ročníka základnej školy sa školné neplatí a matka dostane dotáciu od štátu v sume 100 eur. Matkine argumenty ohľadom navýšenia nákladov na maloletú v školskom veku považoval za bezpredmetné s poukazom na ním doložené všetky výdavky na maloletú. Skonštatoval, že matka zaťahuje maloletú do tohto sporu, keď jej povedala, že otec neposiela žiadne peniaze, čím ho očiernila, pritom by nemala s maloletou riešiť finančné záležitosti rodičov. Vyjadril názor, že striedavá starostlivosť je v záujme maloletej nevyhnutná a mala by byť ešte v širšom styku, aby ukázal dcére aj inú stránku rodičovského prístupu. Keďže matka sa odvolala voči výroku II. rozsudku, žiadal, aby odvolací súd prehodnotil otázku starostlivosti o maloletú tak, že otec bude zabezpečovať starostlivosť o maloletú od stredy nepárneho týždňa do utorka párneho týždňa, ktorý návrh predniesol aj na pojednávaní s tým, že párne štvrtky by sa vynechali, čím by sa predišlo možným konfliktným situáciám v budúcnosti, a čo by bolo jednoznačne v záujme maloletej. Poukázal na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý po návštevách maloletej zhodnotil, že je vhodné rozšíriť styk otca s maloletou, ktorý súd navýšil len o jeden deň oproti neodkladnému opatreniu. Informácie matky k osobe JG. považoval za nepravdivé a súčasne vytýkal matke jej stretnutia v prítomnosti maloletej s osobami s drogovou minulosťou. Vo vyjadrení zo dňa 18.02.2019 poukázal na rozpor v tvrdeniach matky, keď na jednej strane by bola ochotná umožniť mu kontakt s maloletou aj mimo vyhradený čas a na druhej strane vyhodnotila striedavú starostlivosť ako nevhodnú. Vypočúvanie maloletej a znalecké dokazovanie považoval za absolútne nevhodné, ktoré by mohlo na maloletej zanechať trvalé následky. Vo vyjadrení zo dňa 08.04.2021 upozornil, že matka naďalej nerešpektuje rozhodnutie súdu a neumožňuje mu styk s maloletou. Poukázal na prebiehajúce konanie o výkon rozhodnutia vedené na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 59Em/3/2019. Keďže v párne štvrtky dochádza pri preberaní maloletej k problémom, nemá záujem na tom, aby matka v budúcnosti vyvolávala stresy maloletej, preto nesúhlasil s preberaním maloletej vo štvrtok. Vyjadril sa, že súdny spis sp. zn. 59Em/3/2019 žiadal pripojiť už pred prvým pojednávaním a to z dôvodu jeho snahy podrobnejšieho vyjadrenia sa ku klamstvám matky, k čomu však nedošlo. Bol toho názoru, že matka klamala súdu, keď tvrdila, že otec nijako nepodložil svoje tvrdenia ohľadom dohody s matkou. Mal za to, že úprava styku vo štvrtok by nebola vhodná najmä s ohľadom na školskú dochádzku maloletej, a v nadväznosti na uvedené požiadal odvolací súd o styk s maloletou tak, ako to žiadal na pojednávaní a to nepretržite 6 dní bez prerušenia od utorka do pondelka, prípadne od stredy do utorka s tým, že by mu bolo umožnené preberať a odovzdávať maloletú v školskom zariadení, čím by nedochádzalo k preberaniu maloletej od matky. Takéto rozhodnutie by bolo v najlepšom záujme maloletej s poukazom aj na čl. 5 Zákona o rodine. Vo vyjadrení zo dňa 15.06.2021 poukázal na to, že matka napriek tomu, že jej platí výživné na maloletú vo výške 250 eur mesačne, tejto neplatí stravné v škole. Zdôraznil, že ani počas spoložitia rodičov matka neplatila žiadne výdavky maloletej na materskú školu a nezaujímalo ju, že má nedoplatky na strave. Ako vyplýva z e-mailu zo dňa 04.05.2021 o nedoplatky na strave maloletej sa matka nezaujímala a spoliehala sa na neho.

10. Matka vo vyjadrení zo dňa 25.06.2021 poukázala na štýl komunikácie otca, z ktorej je zrejmé, že striedavá osobná starostlivosť by nemohla fungovať. Mala za to, že dohoda ohľadne platenia stravného bola medzi rodičmi taká, že stravné spolu so školným mal platiť otec, čo aj nakoniec sám tvrdil. Otec ju o zmene svojho postoja neinformoval, takže je logické, že toto brala ako samozrejmosť, keďže dovtedy s platbami otec nemal žiaden problém. Uviedla, že s uhrádzaním stravného nemá problém, dlžnú sumu obratom uhradila. Z otcovej strany pravidelne dochádzalo k zmenám jej programu, ako napr. v čase naplánovaného Veľkonočného pondelka, o čom otca informovala vopred cez sms aj email, avšak ten napriek tomu, že mu umožnila posunúť čas odovzdávania maloletej na neskorší, nebol ho schopný dodržať dôvodiac, že sa mu pokazilo auto. Otcovi vytkla, že jej v tom čase nezdvíhal mobilný telefón, neodpovedal jej na správy, v ktorých ho vyzývala, aby jej oznámil predpokladaný čas príchodu, pretože majú iný program, ktorý nie je možné v tak krátkom čase zrušiť alebo meniť. Podotkla, že nešlo o ojedinelý prípad zo strany otca.

11. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky a odvolaniu otca nevyjadril.

12. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca a odvolanie matky nie je dôvodné.

13. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie a vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch matkou a otcom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a poukazuje naň.

14. V prvom rade je potrebné uviesť, že v konaniach starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd primárne prihliada na najlepší záujem dieťaťa a jeho ochranu. Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností prejednávaneho prípadu dospel k záveru, že nie je dôvodná zmena rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zverení maloletej. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil vec komplexne s ohľadom na záujem dieťaťa, jeho pozitívny vzťah k rodičom a rešpektovanie role druhého rodiča v živote maloletého dieťaťa.

15. Odvolací súd v danom prípade po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a odvolacími dôvodmi matky k napadnutému výroku o zverení maloletej dospel v zhode s názorom súdu prvej inštancie k záveru, že nariadená striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov o maloletú je v jej záujme. V nadväznosti na námietky matky uvedené v odvolaní je treba konštatovať, že rodičovské práva a povinnosti, ktoré sú povinní vykonávať obaja rodičia v záujme maloletého dieťaťa, prináležia rovnako obom rodičom. K inštitútu striedavej osobnej starostlivosti je treba uviesť, že pri jej nariaďovaní je ju nutné veľmi starostlivo zvažovať. Pri rozhodovaní o jej vhodnosti je vždy prioritný záujem dieťaťa, až potom práva rodiča. Vhodnosť a možnosť striedavej starostlivosti pre to ktoré dieťa, ako aj pre rodiča, závisí od mnohých faktorov - veku a osobnosti dieťaťa, jeho povahových vlastností a vývojových možností, adaptovateľnosti, citových väzieb dieťaťa k rodičom, výchovných schopností a povahových vlastností rodičov, ich životných a materiálnych pomerov, vzdialenosti medzi oddelenými bydliskami rodičov, stability budúceho výchovného prostredia, schopnosti rodičov vzájomne komunikovať na úrovni záležitostí dieťaťa a pod.. V posudzovanom prípade, zohľadňujúc skutočný stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania odvolací súd dospel k záveru o tom, že striedavá osobná starostlivosť v rozsahu určenom súdom prvej inštancie je v záujme maloletej, ktorá bude mať tým možnosť úplne prirodzene rozvíjať svoj vzťah k obom rodičom a tráviť čas s každým z nich v zodpovedajúcej miere. Správne súd prvej inštancie postupoval pri hľadaní prienikov a riešení najvhodnejšieho nastavenia starostlivosti o maloletú aj s ohľadom na návrhy toho ktorého rodiča. Určenie výkonu starostlivosti o maloletú zo strany otca v rozsahu od stredy do pondelka rána a v nasledujúcom týždni vo štvrtok, aj odvolací súd považoval za primerané a zodpovedajúce veku maloletej, jej vzťahu s otcom a právu dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov a pravidelný kontakt s nimi. Argumenty matky o naviazanosti maloletej na ňu nepovažoval odvolací súd za dôvodné, pretože samotná matka potvrdila, že maloletá sa v domácnosti otca cíti dobre, teší sa na otca, s ktorým má vytvorený vzťah. Pokiaľ matka akceptuje styk otca s maloletou od štvrtka do pondelka rána, ani odvolací súd nevidí dôvod na

redukovanie času určeného otcovi pri výkone starostlivosti o maloletú. Zákon o rodine v ust. § 24 ods. 4 upravuje podmienky pre zverenie maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti rodičov, pričom dané ustanovenie nevyklučuje formu tejto starostlivosti aj v inom režime, t.j. v skrátenom režime starostlivosti zo strany jedného rodiča. Je potrebné vziať v úvahu návrhy matky na úpravu styku otca s maloletou, ktoré nenasvedčujú tomu, že by zo strany otca nebola starostlivosť o maloletú zabezpečovaná riadne. Na námietky matky vo vzťahu k zisťovaniu názoru maloletej odvolací súd neprihliadal. Súd prvej inštancie postupoval v konaní v súlade s ust. § 38 ods. 1 CMP, keď názor maloletej zisťoval prostredníctvom kolízneho opatrovníka. Skutočnosť, že maloletá bola vypočutá, resp. snahou kolízneho opatrovníka bolo vypočuť ju v domácnostiach oboch rodičov je nesporná. Pokiaľ maloletá prezentovala svoj názor len v domácnosti otca a u matky bola zdržanlivá, z jej vyjadrenia jednoznačne vyplýva pozitívny vzťah k otcovi, záujem u neho prespávať štyri noci a prejavená radosť zo stretnutí s ním. Odvolací súd nespochybňuje, že maloletá je vo veku, kedy dokáže vyjadriť svoje pocity a prania, pričom vyjadrenie dieťaťa nie je jediným dôkazom v konaní, z ktorého možno vyvodiť závery pre rozhodnutie. Názor maloletého dieťaťa je samozrejme potrebné vziať v úvahu, avšak zároveň treba zohľadniť aj ďalšie dôkazy vykonané v konaní a vyjadrenia rodičov. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil aj vyjadrenie maloletej vo vzťahu k jej nezáujmu u otca prespávať zo štvrtka na piatok. Pokiaľ matka namieta nekompetentnosť kolízneho opatrovníka pri výsluchu maloletej, nesprávne kladenie otázok dieťaťu a neobjektívnosť ním vypracovanej správy o výsluchu maloletej, odvolací súd udáva, že pracovníci úradu práce, sociálnych vecí a rodiny sú odborne fundovaní na vykonanie výsluchov maloletých detí a tento prispôbujú ich veku, preto niet dôvodu spochybňovať činnosť kolízneho opatrovníka. Rovnako argument, že len v domácom prostredí matky je vhodný výsluch dieťaťa neobstojí, pretože maloletá je doma u každého z rodičov. Pokiaľ matka namieta, že maloletá sa nástupom do školy bude musieť pripravovať na vyučovanie, prenášať si školské pomôcky, pričom nie je pre ňu vhodné, aby cestovala z nedele na pondelok zo vzdialenosti 150 km, a dôvodí tým, že otec sa nepravidelne zdržiava v Bratislave, odvolací súd na dané námietky neprihliadal. Je nesporné, že nástupom do základnej školy sa potreby maloletého dieťaťa menia, avšak je pochopiteľné, že obaja rodičia sa režimu a potrebám maloletej prispôbia a budú nápomocní pri jej príprave na vyučovanie a zachovaní režimu, ktoré si dieťa v školskom veku vyžaduje. Je povinnosťou oboch rodičov dozrieť na prípravu dieťaťa do školy, preto aj zo strany otca sa očakáva súčinnosť a zabezpečenie dozoru pri plnení školských povinností maloletej a jej odovzdanie na vyučovanie včas a zodpovedne. V súvislosti s namietanou konfliktnou komunikáciou rodičov odvolací súd udáva, že obsah pripojených listín, sms a emailovej komunikácie rodičov potvrdzuje, že táto nie je medzi nimi korektná, pričom nie vždy ide o útoky len zo strany otca. Otázka neschopnosti rodičov spolu komunikovať nie je však dôvodom zmeny napadnutého rozsudku v zmysle návrhu matky. Skutočnosť, že rodičia sa navzájom osočujú a pri odovzdaní maloletej druhému rodičovi na styk dochádza k problémom, je síce zjavná, avšak daný problém sa neodstráni len zmenou rozhodnutia v otázke starostlivosti o maloletú, pretože ku konfliktom rodičov by pravdepodobne dochádzalo aj pri bežnej úprave styku. Je preto vecou rodičov, aby obaja vynaložili maximálne úsilie a komunikovali spolu korektno, v prospech a záujme maloletej, vytvorili jej priaznivé podmienky pri prechode do druhej domácnosti a preberaní. Len rodičia sú zodpovední za zdravý vývin maloletého dieťaťa a ich zodpovedný a empatický prístup zabezpečí maloletej, že bude vyrastať šťastná a spokojná. Na námietky matky vo vzťahu k bytovým podmienkam otca, odvolací súd neprihliadal, berúc do úvahy vykonané šetrenie kolízny opatrovníkom v domácnosti otca so záverom, že má vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečenie starostlivosti o maloletú. Pokiaľ matka poukazuje na jej snahy zabezpečiť potreby maloletej a pozitívny vzťah maloletej k jej manželovi, s ktorým sa spoločne o ňu starajú, odvolací súd uvedené nespochybňuje, avšak dáva do pozornosti, že v prvom rade rodič má povinnosť a právo postarať sa o svoje maloleté dieťa, venovať sa mu a tráviť s ním čas v primeranom rozsahu. K argumentom matky, že pre maloletú je náročné a nekomfortné pravidelné cestovanie s otcom do obce Prusy, odvolací súd udáva, že samotná matka potvrdila, že otec cestuje každý druhý víkend, teda nejde o cesty realizované vždy v čase, kedy bude zabezpečovať starostlivosť o maloletú. Napokon treba uviesť, že v súvislosti s plnením školskej dochádzky maloletej, bude nutné aj zo strany otca prispôbiť harmonogram a program potrebám dieťaťa, ktoré v pracovný deň si vyžaduje dostatok spánku a nevytváranie stresových situácií. Nebolo možné vyhovieť odvolaciemu návrhu matky, ktorým žiadala rozhodnutím zabezpečiť, aby otec neprespával s maloletou v Prusoch z nedele na pondelok, keď takúto povinnosť nie je možné uložiť súdnym rozhodnutím, ktorý výrok by bol nevykonateľný. Tiež nebolo dôvodné vyhovieť návrhu matky uložením povinnosti otcovi odovzdať po styku maloletú manželovi matky. V tomto smere odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ má maloletá pekný vzťah s manželom matky, a matka otca požiada o jej odovzdanie manželovi, ktorý jej pomáha, je v záujme maloletej, aby aj otec daný stav rešpektoval. Odvolací súd uzatvára, že v prejednávanej veci ide o prípad,

v ktorom majú rodičia (pri rozvíjaní schopnosti vzájomne komunikovať v záujme maloletej) a maloletá predpoklady pre realizovanie striedavej osobnej starostlivosti v nerovnomerných intervaloch striedania tak, ako upravil súd prvej inštancie. V konaní bolo preukázané, že obaja rodičia majú podmienky k zabezpečeniu starostlivosti o maloletú, ktorá je má rada obidvoch rodičov a v domácnosti obidvoch rodičov sa cíti dobre. Z okolností prípadu i s prihliadnutím k námietkam matky prezentovaným už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nie je možné vyvodiť, že nariadenie striedavej osobnej starostlivosti by nebolo v záujme a v prospech maloletej. K námietkam matky, že zdravotnú starostlivosť zabezpečuje maloletej len ona, odvolací súd upozorňuje, že maloletú v bežných veciach zastupujú obaja rodičia, preto v prípade ochorenia, ktorýkoľvek z rodičov má právo a povinnosť maloletú sprevádzať k lekárke a druhého rodiča o návšteve lekára a predpísanej liečbe informovať. Pokiaľ matka namieta súdom prvej inštancie nastavený výkon osobnej starostlivosti o maloletú otcom v čase letných prázdnin, odvolací súd na jej námietky neprihliadal dospejúc k záveru, že súd prvej inštancie aj v tejto časti rozhodol správne. Čas letných prázdnin poskytuje priestor dieťaťu absolvovať s rodičom program a tráviť s ním dovolenku. Určený rozsah starostlivosti otca o maloletú v letnom období zodpovedá veku maloletej a jej potrebám. Nemožno akceptovať ani výhrady matky vo vzťahu k súrodencovi maloletej a ich spoločne organizovanému času, vzhľadom na právo maloletej tráviť čas aj so svojim druhým rodičom. Napriek tomu, že otec odvolanie voči výroku I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie nepodal a v rámci svojich vyjadrení v odvolacom konaní navrhoval rozšíriť výkon jeho starostlivosti o maloletú na počet dní nepretržite šesť a súčasne zrušením výkonu starostlivosti vo štvrtok v párnom týždni, odvolací súd udáva, že určený rozsah striedavej starostlivosti vychádza z vykonaného dokazovania, sleduje záujem maloletej a predĺženie pobytu u otca o ďalší deň by bolo, aj s ohľadom na názor dieťaťa, už kontraproduktívne. Keďže súd prvej inštancie rozhodol správne o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v režime upravenom v napadnutom rozsahu, rovnako správe zamietol návrh otca vo zvyšku týkajúcej sa zverenia maloletej do striedavej starostlivosti rodičov v rovnakom rozsahu s poukazom na vyššie uvedené dôvody.

16. Súd prvej inštancie postupoval pri určení výšky výživného na maloletú v súlade s ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine, vo veci vykonal potrebné dokazovanie aj v časti určenia výšky výživného na maloleté dieťa, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o výške stanoveného výživného na dieťa v dvoch etapách, a to od podania návrhu do právoplatnosti rozsudku vo výroku o zverení a od právoplatnosti rozsudku v tomto výroku. Postup súdu prvej inštancie bol vecne správny, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na určenie výšky výživného na maloleté dieťa zo strany otca z hľadiska odôvodnených potrieb dieťaťa, príjmu rodičov, ich majetkových pomerov, ako aj schopností a možností rodičov. Pod odôvodnenými potrebami dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých potrieb dieťaťa týkajúcich sa stravovania, ošatenia, bývania, zdravotnej starostlivosti, školskej a mimoškolskej činnosti a mimoriadne výdavky. Pokiaľ ide o odôvodnené výdavky na maloleté dieťa tieto predstavujú platby za stravu, hygienu, ošatenie, ktorých úhradu rodič nie je povinný preukazovať, pretože súd vychádza zo všeobecných cien tovarov primeraných veku dieťaťa. Uvedenú sumu je možné vyčíslit' orientačne s prihliadnutím na vek a potreby dieťaťa. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd pri rozhodovaní vychádzal z matkou vyčíslených nákladov na maloletú v priemere mesačne 400 a 700 eur, ktoré predstavovali výdavky na stravu vo výške 130 eur, oblečenie 50 eur až 130 eur, hygienické potreby cca 16 eur, lieky v priemere 10 eur, voľnočasové aktivity 27 eur, hračky 44 eur. Do nákladov maloletého dieťaťa je potrebné započítať aj náklady na bývanie, ktoré v danom prípade predstavujú 78 eur mesačne pri prepočte 3 osôb bývajúcich v jednej domácnosti. Odvolací súd udáva, že do nákladov na bývanie pre maloleté dieťa súd nezapočítava splátky hypotéky a úverov, pretože daný výdavok je výdavkom matky. Je teda zjavné, že výška nákladov na maloletú predstavovala mesačne sumu 284, ku ktorým treba zahrnúť aj poplatky za materskú školu 140 eur a ďalšie aktivity dieťaťa vrátane dovolení pri zohľadnení rozdielného príjmu rodičov, ktorý bol v tomto prípade preukázaný. Ustálená výška mesačných platieb na maloletú činí v konečnom dôsledku sumu 424 eur len vo vzťahu k pravidelným mesačným platbám. Správne súd prvej inštancie zohľadnil i príjem, schopnosti, životnú úroveň rodičov a podiel výkonu osobnej starostlivosti každého z rodičov o maloletú v tom ktorom období. Odvolací súd neprihliadal na námietky rodičov vo vzťahu k nesprávnemu posúdeniu výšky ich príjmov, keď z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva preukázaný príjem otca vo výške cca 2.250 eur mesačne a z matkou predložených výpisov z podnikateľského účtu príjem matky v rozpätí od 1.500 až 2.200 eur mesačne brutto (z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je zjavné, že vychádzal z príjmu matky v priemere mesačne 1.600 eur mesačne netto). Rozdiel v príjme rodičov bolo preto potrebné zohľadniť aj vo výške výživného na maloletú. Pokiaľ otec vyslovil

pochybnosti o príjme matky dôvodiac tým, že nedoložila príjem z občianskeho združenia, odvolací súd udáva, že matka svoj zárobok riadne preukázala daňovými priznaniami za celé sporné obdobie. Ak teda matka podávala daňové priznanie, je zrejme, že údaje v ňom uvedené predstavovali výšku jej kompletného príjmu. Ďalším faktorom pri určení výživného je zohľadnenie ďalšej vyživovacej povinnosti na strane matky, teda platené výživné vo výške 150 eur mesačne. V súvislosti s námietkami otca, že na jeho strane súd nevzal do úvahy príspevok, ktorý poskytuje svojmu rodičovi (platba za pobyt v DSS) odvolací súd udáva, že výživné na maloleté dieťa je prvoradou povinnosťou rodiča a prednostnú pohľadávkou, pričom v konaní bolo preukázané, že otcovi jeho príjem dovoľuje platiť súdom určené výživné na maloletú pri jeho výdavkoch súvisiacich s úhradami poplatkov za dve domácnosti, splátkami úveru a príspevkami svojmu otcovi. Pokiaľ rodičia splácajú úvery a pôžičky, treba uviesť, že čerpanie úverov a pôžičiek nemôže byť v neprospech dieťaťa, keďže výživné má prednosť pred akýmikoľvek inými pohľadávkami. Vo vzťahu k posúdeniu životnej úrovne rodičov, odvolací súd udáva, že domácnosť matky je zabezpečená príjmami dvomi, t.j. aj príjmom manžela matky, ktorý sa podieľa na nákladoch na bývanie a bežných výdavkoch domácnosti, čo súd zohľadnil. Uvedené však neznamená, že príjem manžela matky by znižoval povinnosť otca ako rodiča platiť výživné na maloletú v primeranej a zodpovedajúcej výške. Na námietky otca, že do troch rokov veku dieťaťa zabezpečil maloletej všetky potreby odvolací súd neprihliadal, pretože ide o realizáciu plnení pred podaním návrhu matky na určenie výživného. Pokiaľ ide o platby zo strany otca za poistenie a sporenie maloletej, odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a na tieto poukazuje. Čo sa týka otcom namietaného konania matky v súvislosti s dlhmi a predajom nehnuteľností, na tieto odvolacie súd neprihliadal, pretože vzájomné vyporiadanie sa rodičov, prípadne poskytované pôžičky, môžu byť predmetom iného konania. Nemožno súhlasiť ani s názorom otca, že výdavky na maloletú po odpočítaní stravy, bývania, liekov, úverov, pôžičiek a hračiek predstavujú sumu 167 eur, keďže daná suma je s poukazom na ustálené náklady na maloletú zjavne neprimeraná. V kontexte všetkých uvedených skutočností súd prvej inštancie správne určil výživné za obdobie od podania návrhu do právoplatnosti rozsudku vo výroku o zverení maloletej do striedavej starostlivosti oboch rodičov vo výške 350 eur mesačne, ktorá suma zohľadňuje náklady na odôvodnené potreby maloletej, výšku príjmu každého z rodičov, ich pomery, ďalšiu vyživovaciu povinnosť a podiel starostlivosti rodičov o maloletú, ktorý bol nesporne v uvedenom období vyšší zo strany matky. V súvislosti s určením výživného za obdobie od právoplatnosti rozsudku vo výroku o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o primeranosti výšky výživného na maloletú v sume 250 eur mesačne, ktorá odzrkadľuje výkon osobnej starostlivosti otca o maloletú, teda dĺžku doby, počas ktorej sa bude o maloletú starať otec. Z uvedeného dôvodu preto nemožno akceptovať argumenty matky o znížení výživného na maloletú. Výživné za obdobie výkonu striedavej osobnej starostlivosti o maloletú vychádza z rozdielu príjmov oboch rodičov s prihliadnutím na ich výdavky a na možnosti otca, ktorý tiež v čase výkonu osobnej starostlivosti o maloletú bude hradiť jej náklady na stravu, hygienické potreby, ošatenie, bývanie, voľnočasové aktivity maloletej a zdravotnú starostlivosť vrátane úhrady liekov v prípade ochorenia maloletej. Skutočnosť, že počas pandemického obdobia sa starala o maloletú matka, keďže materská škola bola zatvorená, nie je dôvodom pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ matka namieta, že nástupom maloletej na základnú školu dochádza k navýšeniu jej nákladov, odvolací súd na jej námietku neprihliadal, nakoľko určené výživné počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o striedavej osobnej starostlivosti o maloletú, je v rozsahu, ktorý zodpovedá školskému veku dieťaťa (na 1. stupni). V tejto súvislosti je významný fakt, že maloletá je zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, tzn. treba prihliadať na podiel starostlivosti otca o ňu. Je potrebné zdôrazniť, že náklady na predškolské zariadenie sa menia na náklady na zabezpečenie potrieb súvisiacich s nástupom do školy a pobytom v školskom zariadení. Skutočnosť, že matka čerpala v určitom období OČR a zaoberala sa budúcim podnikaním nie je dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku v časti o výživnom, nakoľko ide o krátke časové obdobie, pričom výška výživného je zodpovedajúca príjmu otca a jeho pomerom. Pokiaľ otec poukazoval na potrebu skúmania stavu na účtoch matky, z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by na strane matky boli finančné možnosti a príjmy dosahujúce nadštandard. Správne súd prvej inštancie zohľadnil i majetkové pomery rodičov, vlastníctvo hnutelného či nehnuteľného majetku, a po vyčíslení a preukázaní nákladov otca a jeho výdavkov dospel k záveru, že určená výška výživného vychádza aj zo životnej úrovne otca, ktorého možnosti sú v porovnaní s matkou väčšie a finančný príjem podstatne priaznivejší. Odvolací súd považoval určenú výšku výživného v sume 300 eur mesačne a dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie za správne. V danom prípade obaja rodičia žiadali, aby súd určil výživné na maloletú aj titulom tvorby úspor. Odvolací súd s poukazom na ust. § 63 odsek 3 Zákona o rodine udáva, že v konaní neboli preukázané také nadštandardné majetkové pomery otca (ani tak vysoko nadštandardný príjem),

ktoré by odôvodňovali uloženie tvoriť úspory autoritatívnym rozhodnutím súdu. Naviac je zjavné, že otec maloletej úspory tvorí a sám prezentoval, že ich zrušenie by bolo nevýhodné a toto ani nemieni urobiť.

17. Správne rozhodol súd prvej inštancie, keď otca zaviazal zaplatiť zročné výživné na maloletú v celkovej výške 2.612.48 eur do 30 dní od vykonateľnosti rozsudku v časti bodu V. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením vzťahujúcim sa k tejto časti, keď súd zohľadnil v zročnom výživnom platby realizovanej otcom, do ktorých správne nezahrnul sporenie a poistenie. Nebolo možné ani vyhovieť návrhu otca na splátky zročného výživného s poukazom na výšku jeho príjmu a spotrebný charakter výživného.

18. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie (výrok I a II.) zveril maloletú do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov počnúc dňom právoplatnosti rozsudku v týchto výrokoch zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením okresného súdu Bratislava II č.k. 49P/178/2018-64 zo dňa 06.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/213/2019-105 zo dňa 15.07.2019. Daný postup je súladný s ust. § 363 CMP, podľa ktorého súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Z logiky veci a rozhodnutia súdu vo výroku o zverení a styku vyplýva potreba tohto postupu.

19. Odvolací súd sa stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, ktorý nevyhovел návrhom na doplnenie dokazovania výsluchom manžela matky, nariadením znaleckého dokazovania, zabezpečením správy od pediatričky, resp. jej výsluchom a zisťovaním príjmov matky z dôvodu, že výsledky vykonaného dokazovania postačovali pre rozhodnutie vo veci. Doplnenie dokazovania považoval odvolací súd za nadbytočné a nehospodárne.

20. Odvolací súd sa ďalej zaoberal námietkami otca o porušení jeho práva na spravodlivý proces, ktoré odôvodnil tým, že mu nebolo doručené podanie matky zo dňa 05.10.2020, nemal možnosť sa s ním oboznámiť, reagovať naň a nebol mu poskytnutý priestor na vyjadrenie sa v rámci záverečnej reči pred vyhlásením rozsudku. Po preskúmaní obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že dané námietky otca nie sú dôvodné. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že na ostatnom pojednávaní pred súdom prvej inštancie konanom dňa 16.10.2020 súd priamo na pojednávaní doručil právnomu zástupcovi otca podanie matky z 05.10.2020, umožnil mu oboznámiť sa s obsahom tohto podania, pričom právny zástupca otca na pojednávaní potvrdil prevzatie podania, oboznámenie sa s ním, nežiadal o odročenie pojednávania a k podaniu sa mal možnosť vyjadriť. Uvedené skutočnosti vyplývajú zo zápisnice z pojednávania, z ktorej je rovnako zrejmé, že účastníkom bol poskytnutý aj priestor vyjadriť sa pred rozhodnutím v záverečnej reči, ktorý právny zástupca otca využil a svoju záverečnú reč predniesol. Keďže námietka otca o porušení práva na spravodlivý proces nebola dôvodná, nebol potrebný ani postup podľa § 388 CSP. Odvolací súd neprihliadal ani na námietku otca týkajúcu sa vzdania sa odvolania voči rozsudku matkou, pretože z obsahu zápisnice z pojednávania, na ktorom súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok, nevyplýva, že by sa matka odvolania vzdala a prejav svojej vôle podpísala do zápisnice.

21. Záverom odvolací súd poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 CSP a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolatelia, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

22. Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností danej veci odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach potvrdil, pretože je správne.

23. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 CMP s použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho

konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 57 CMP.

24. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).